

ЖИТИЕ НА СВЕТИ МЪЧЕНИЦИ ДЕВИ АГАПИЯ, ХИОНИЯ И ИРИНА

През времето на император Диоклетиан в Рим живеел благочестив християнин на име Хрисогон. Той бил учител на всички християни, които строго изпълнявали съветите му и безстрашно защитавали вярата си. Мнозина езичници, като слушали проповедите на Хрисогон, ставали християни. Веднъж Диоклетиан го повикал в град Аквилея и го убеждавал да се отрече от вярата си. Като не постигнал целта си, той осъдил християнския учител на смърт. Обезглавеното тяло на Хрисогон лежало няколко дни на морския бряг. Недалеч от това място живеел един стар благочестив свещеник на име Зоил, а близо до него три благочестиви девойки – Агапия, Хиония и Ирина. Свещеникът взел тялото и главата на мъченика и ги погребал в своя двор.

След един месец умрелият Хрисогон се явил на свещеник Зоил и му казал:

- Ти скоро ще заминеш от този свят, с радост ще отидеш при Христа и ще се успокоиш при светиите. След девет дни трите девойки християнки, които живеят близо до тебе, ще бъдат подложени на мъчения заради вярата им. Ти кажи на божията рабиня Анастасия да се погрижи за тях и да ги подготви за мъченически подвиг.

Същото видение имала и Анастасия. Тя побързала и отишла при свещеника, когото дотогава не познавала и узнала от него, къде живеят трите млади християнки. Като ги намерила, тя прекарала заедно с тях цяла нощ в духовна беседа, като ги съветвала да останат твърди във вярата си и без страх да понесат

ЖИТИЯ НА СВЕТИИТЕ

предстоящите им страдания. След това отишла на гроба на своя учител мъченик Хрисогон, където дълго плакала и се молила. После се завърнала у дома си и се предала на всекидневните си трудове.

Няколко дни след това благочестивият старец, свещеник Зоил, се поминал, а трите сестри били взети от езичниците и отведени при императора.

- Кой ви е научил да презирате нашите богове и да не се подчинявате на нашите закони? – запитал ги императорът. – Като ви съжалявам, аз ви съветвам да се отречете от вашия Христос, да се поклоните на боговете и да им принесете жертва. Като награда аз ще ви избира богати момци, за които ще се омъжите и ще делите с тях слава и почести.

Агания, най-голямата от трите сестри, отговорила на императора:

- Ти трябва да се грижиш за държавните работи, за народите, за войската, а вместо това ти само хулиш живия Бог, Който те търпи и чака твоего изправяне.

- Тази девойка се е побъркала – извикал императорът и заповядал де я изведат.

След това се обърнал към по-малката сестра, Хиония, на която дал същите съвети. Но тя спокойно отговорила:

- Сестра ми не е безумна. Тя вече доказва несправедливостта на твоего искане.

Тогавя императорът извикал най-малката сестра, Ирина, и й казал:

-Твоите сестри са заблудени. Поне ти, най-малката, се поклони на боговете, та и сестрите ти да последват твоя пример.

- Нека се покланят на идолите ония, които не знаят истинския Бог и упорстват в своето неверие – отговорила младата девойка.

Диоклетиан заповядал да затворят сестрите в тъмница. Там отново ги посетила Анастасия, утетила ги със своите беседи,

ЖИТИЯ НА СВЕТИИТЕ

вдъхнала им надежда в Божията помощ и ги уверила в победата им над враговете.

След известно време императорът заминал за Македония по държавна работа и заповядал да закарат там всички християни, които се намирили по това време в затвора на град Аквилея. Заедно с другите християни в Македония били закарани и Агапия, Хиония и Ирина. Анастасия също ги последвала. Управителят на областта, на когото императорът предал сестрите, не успял да ги убеди да се откажат от вярата си в Христа и да се поклонят на езическите богове. Тогава те били заведени на съд пред един от главните съдии, Сисиний. Той най-напред се обърнал със съвет към най-малката сестра, Ирина, като мислел, че нея най-лесно ще убеди. Тя обаче твърдо му казала, че е християнка и служи на истинския Бог. Сисиний заповядал да я отведат в тъмницата, а след това извикал и другите две сестри и им казал:

- Вие научихте малката Ирина да не изпълнява царските заповеди. Засега аз отложих наказанието ѝ, защото се надявам, че тя ще престане да упорства, когато види вашите мъчения. Вие обаче можете да се спасите, ако принесете жертва на боговете, както и ние принасяме, като изпълняваме заповедта на императора.

- Вярата ни е непоколебима – казали сестрите.

- Имате ли вие християнски книги – запитал съдията.

- Имаме книги, но те са написани в сърцата ни, откъдето не могат да бъдат взети от враговете на Христа – отговорили сестрите.

- Кой ви научи да отивате доброволно на страдания? – запитал Сисиний.

- Тези бедствия са само временни, но те ще ни осигурят вечна радост.

За последен път съдията ги поканил да изпълнят заповедта на императора, като принесат жертва на боговете, но те още по-твърдо отговорили:

ЖИТИЯ НА СВЕТИИТЕ

– Ние принасяме хвалебна жертва само на Бога, но на идолиите няма да се поклоним. Не се надявай да ни отклониш от вярата ни в нашия Господ Исус Христос. Ти изпълнявай това, което ти е заповядал земния цар, както ние изпълняваме повелята на небесния Цар.

Като се убедил, че не може да разколебае вярата им, Сисиний осъдил Агапия и Хиония на смърт чрез изгаряне. Като чули присъдата, девойките радостно извикали: – Благодарим Ти, Господи Исусе Христосе, че ни удостои да станем изповедници на Твоего име. Светите мъченици били хвърлени в огнена пещ, и те с молитва на уста предали Богу чистите си души. Света Анастасия взела телата им, които останали неповредени от огъня, и тайно ги погребала.

На другия ден съдията повикал Ирина и я заплашил с позор и мъчения. Но девойката смело отговорила:

– Нищо няма да ме посрами пред моя небесен Жених. А за страданията ще получа награда на небето.

Извели девойката вън от града и там един от войниците я пронизал със стрела. Тя паднала на земята и радостно извикала:

– Отивам при моя Господ Исуса Христа, Който ще ме заведе при моите сестри.

Анастасия погребала и нейното тяло близо до телата на сестрите ѝ. С такъв мъченически подвиг завършили живота си светите девизи и Църквата ги причислила към сонма на своите светии.

© Жития на светиите. Синодално издателство, София, 1991 година, под редакцията на Партений, епископ Левкийски и архимандрит д-р Атанасий (Бончев).